

Nr 364.

Av herr **Olsson** i Staxäng m. fl., om anslag till föreningen för fiskpropaganda i Göteborg.

Fiskpropagandan lider kännbart av medelsbrist. Det är mycket beklagligt, att denna för främjandet av avsättningen på hemmamarknaden så betydelsefulla verksamhet måste inskränkas till ett minimum, därför att de frivilligt hopsamlade medel, varmed propagandan för närvarande i största utsträckning bestrides, ej ens tillnärmelsevis räcka till för mycket angelägna arbetsuppgifter.

Ökad och jämnare avsättning av sill och fisk inom mera avlägset ligande konsumtionsorter, där västkustfiskets produkter ännu äro relativt okända och där husmödrarna ej i tillräcklig grad blivit uppmärksamgjorda på de rika möjligheterna att av fisken bereda en närande och hälsosam hushållskost, som dessutom ställer sig billig för de bredare folklagren, är ett livligt önskemål, vars förverkligande skulle gagna inte bara fiskerinäringens utöfvare utan indirekt hela landet. På avsättningsområden närmare produktionsorten, där fisken kommit bättre till heders, ligger en ökning av fiskkonsumtionen inom räckhåll, därest effektiv propaganda utvecklas. Den propaganda, som hittills bedrivits, visar till fullo, att den är synnerligen nödvändig och leder till avsevärda praktiska resultat. Det kapital, som offrats på propagandan, har visat sig vara en räntabel framtidsplacering.

Särskilt under nuvarande omständigheter är det angeläget, att propagandaverksamheten intensifieras. Inom stora delar av Sverige är fiskförbrukningen alltjämt onormalt låg och bör utan större svårighet kunna ökas. Flerstädes råda fortfarande gamla inrotade fördomar mot fiskätandet i allmänhet och vissa fiskslag i synnerhet, och dessa vanföreställningar kosta fisket stora summor. Kännedomen om fiskens rätta behandling och tillagning är också på sina håll sorgligt bristfällig, vilket i hög grad bidrager till att fisken som näringsmedel råkat i misskredit.

Att utrota dessa fördomar och genom ökad upplysning främja fiskavsättningen framstår som en tvingande nödvändighet, särskilt i belysning av den nu rådande avsättningskrisen. Ju mer svenskfångad fisk vi kunna förbruka inom landet, desto mindre beroende bli vi av avsättningsmöjligheterna utomlands, och desto större frihet att fiska kunna vi bereda våra fiskare, vilka nu, särskilt under säsongfiskena, måste begränsa sina fångster på grund av stora svårigheter att avsätta dem till något så när tillfredsställande priser.

Ett eftersättande av fiskpropagandan i Sverige kan lätteligen under nuvarande omständigheter leda till att betydande avsättningsområden — vi tänka härvid särskilt på Norrland — vilka till följd av grannskapet till Norge

äro lätt tillgängliga för norsk sill och fisk, helt enkelt förloras för den svenskfångade varan och sedan endast med mycket stora svårigheter och uppoffringar kunna återerövas. Vi vilja i detta sammanhang erinra om att vederbörande myndighet i Norge för kort tid sedan beslutat använda 50 000 kronor på direkt reklam i utlandet, bl. a. i Sverige, för norsk sill. Det är angeläget att vi möta denna konkurrens på vår egen mark och att vi i varje fall inte utan vidare lämna konkurrenterna fritt spelrum.

Från utlandet ha vi flera belysande exempel på vad en effektiv, väl organiserad och målmedvetet ledd fiskpropaganda förmår uträtta för fiskkonsumtionens höjande och därigenom skapa jämnare och bättre fiskpriser. Här må för korthetens skull endast antydningssvis erinras om att propagandan i höstas inför det engelska sillfisket lämnade mycket uppmuntrande resultat. Den tyska statliga och privata fiskpropagandan, som har rikliga medel till sitt förfogande, har resulterat i en högst betydande stegrad fiskkonsumtion, som mycket verksamt bidragit till det tyska havsfiskets bättre lönsamhet än på många år tidigare.

Den nuvarande propagandaverksamheten i Sverige handhaves uteslutande av Föreningen för fiskpropaganda i Göteborg, i högsta grad riksomfattande trots det lokala namnet. Denna förening har alltsedan sin tillkomst nedlagt ett betydande och synnerligen erkännansvärt arbete. Den arbetar så gott som uteslutande tack vare privata medel, som emellertid inte alls svara mot behovet. Det synes mig vara ett betydande allmänintresse, att föreningen genom ett väl avvägt statsbidrag sättes i tillfälle att utbygga sin verksamhet, som synes vara särskilt av behovet påkallat under nuvarande för fisket bekymmersamma tider.

Vad föreningens verksamhet i fjol beträffar, bestod denna bl. a. i demonstrationskurser på ett stort antal platser landet runt, etablerade i intimt och gagnande samarbete med husmodersföreningarna på resp. orter. Vid dessa mycket talrikt besökta kurser i fisktillagning ha bl. a. utdelats en hel del reklamtrycksaker, utmärkta receptsamlingar, ordnade av en auktoritet inom kokkonsten, vidare en förträfflig kokbok, som gått ut i en upplaga på 30 000 exemplar och för ett mycket billigt pris tillhandahålles allmänheten. Kurserna ha lett till att husmödrarna på respektive orter fått ett allmänt ökat intresse för fisken som näringsmedel. Vidare deltog föreningen i Stockholmsutställningen den 23 okt.—22 nov. »Vårt dagliga bröd» och har utgivit en behändig och illustrativ fiskkarta över våra vanligaste västkustfiskar. Vid sidan av detta direkta propagandaarbete pågår en intensiv propaganda i så att säga det tysta. På föreningens kontor får man nämligen ofta stå husmödrar, fiskhandlare och andra intresserade till tjänst med recept, råd och upplysningar.

Kursverksamheten har pågått i flera år och lämnat mycket goda resultat. Det är i hög grad önskvärt att det samarbete, som sålunda inletts med husmodersföreningarna, kan utvecklas och intensifieras. Det är emellertid förenat med stora svårigheter för föreningen med dess nuvarande starkt begrän-

sade resurser att bestrida denna kursverksamhet, avlöna särskild demonstratris och gratis tillhandahålla erforderlig demonstrationsfisk. Utan anslag i fortsättningen från det allmänna måste denna lovande propaganda inskränkas till en obetydlighet av vad den kan och bör vara.

Utom en ökad kursverksamhet under den närmaste tiden hoppas föreningen kunna taga filmen i fiskpropagandans tjänst. De fiskerifilmer, som f. n. finnas, äro i mångt och mycket föråldrade. Behovet av en modern, instruktiv sådan, belysande såväl fiskets metoder som hur exempelvis fisken rensas och tillagas, har gjort sig starkt gällande. Den skulle fylla en kännbar lucka. I samarbete med något av landets filmbolag hoppas man kunna skapa en sådan propagandafilm, som skulle kunna utnyttjas med fördel, inte minst vid demonstrationskurserna, utan även köras som kortfilm på våra biografer landet runt. Kostnaderna för en dylik film ha uppskattats preliminärt till 10 000 kronor.

På önskelistan står givetvis mycket annat, men om föreningen genom statsanslag sättes i tillfälle att i första hand utvidga kursverksamheten och utge en populär fiskerifilm samt fortsätta utgivandet av sina receptsamlingar, kokböcker och reklamtryck skulle mycket vara vunnet för avsättningens främjande.

Med hänvisning till vad sålunda anförts, få vi hemställa,

att riksdagen måtte bevilja »Föreningen för fiskpropaganda i Göteborg» ett reservationsanslag för nästa budgetår på 35 000 kronor till propagandaverksamhet för ökad konsumtion av fisk i vårt land.

Stockholm den 24 januari 1937.

Ernst V. Olsson,
Staxäng.

Gösta Bagge.

Adolf Wallerius.

